

blive nedsat angaaende disse Sager, vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der skabes endnu større Ensartethed i de forskellige Etater med Hensyn til Lønninger, end de foreslaaede Lovforslag ville. Man maa tilstræbe en fuldstændig ensartet Lønning for Embeds- og Bestillingsmænd, der have samme Tjenestetid og samme Alder. Først da ville de unge Mennesker, som fremsat fra anden Side, søge Pladserne inden for de nævnte Omraader, uden Hensyn til Lønnen, men efter deres Evner og Lyst, medens de under de nuværende Forhold med den meget store Uensartethed i Lønnen vælge den med den højeste Begyndelsesløn, fordi de saa have Udsigt til at leve nogenlunde taaleligt. For at illustrere Rigtigheden af, at Ensartetheden ikke vil blive fuldstændig, skal jeg oplyse, at efter dette Forslag vil Jernbanevæsenets Personale begynde med 900 Kr., faa Alderstillæg paa 250 Kr. og faa en højeste Lønning af 2,400 Kr. Toldvæsenet vil derimod begynde med 1,100 Kr., hvert 4de Aar faa et Tillæg af 250 Kr. og ende med 2,600 Kr. For Telegrafvæsenet ere Tallene henholdsvis 800, 300 og 2,600 Kr., medens de for Postvæsenet ere 1,100, 250 med en højeste Gage af 2,600 Kr. At Begyndelseslønningen er højest i Post- og Toldtaten er vel af Hensyn til den saakaldte Medhjælpstid, hvor Folkene ere privat ansatte og lønnes gennem Kontorholdsgodtgørelsen. Flertallets Ordfører har saavel i Fjor som tidligere fremhævet Nødvendigheden af og det rigtige i at komme bort fra denne Lønningsmaade, og jeg tror ogsaa, at det kan lade sig gøre ved at antage unge Mennesker, Mænd og Kvinder, som Lærlinge — man behøver jo ikke at kalde dem Volontører eller Elever, de ere Lærlinge ligesom Smede- og Murerlærlinge, — og saa lade dem uddanne i det Fag, hvori de tjene Staten. I denne Tid skulde de antages af Staten og have et lille Vederlag, altsaa i de 4 første Aar, og derefter rykke op, saa at de i en Alder af 20—22 Aar kom paa laveste Løn, 900 Kr., og i 25—26 Aars Alderen kunde opnaa 1,200 Kr. Det vilde være langt mere praktisk end det Omsvøbsdepartement, der nu findes ved Kontorchefernes Antagelse af privat Medhjælp.

Man har nu ondt ved at gendrive de vedkommendes Paastand om, at deres Medhjælpstid maa komme dem til gode ved Beregningen af deres Anciennet, hvilket hidtil ikke er sket i de forskellige Etater. Paa Grund af denne Uensartethed er der heller ikke Udsigt til, at Lovens Varighed vil blive saa lang som ønskelig. Den højtærede Finansminister udtalte, og deri er jeg fuldstændig enig med ham, at det ikke er heldigt for Statsmaskineriet, naar man hvert Aar skal forandre i de forskellige Etaters Lønsatser. Men netop derfor mener jeg, at Udvalget bør tilstræbe den fuldstændige Ensartethed for derved at gøre Varigheden længere. Skal man opnaa Varighed, er det først og fremmest nødvendigt, at man er fuldstændig retfærdig ved Lønningsansættelserne, og at man snarest tager Hensyn til de lavest lønnede.

At Lovforslaget her er et betydeligt Fremskridt, specielt for Toldvæsenets Vedkommende, skal jeg villigt erkende, og at det er langt mere demokratisk i sin Form, end hvad der tidligere har været forelagt os, skal jeg ligeledes erkende. Jeg kunde imidlertid have ønsket, at den nuværende Regering var gaaet videre end den forrige, og at den i hvert Fald havde holdt sig til, hvad Lønningsudvalget her i Fjor blev enig om, ja, at den endog var gaaet et Stykke videre. Men det viser sig, at den nuværende Regering ikke gør det. Jeg kan nemlig her ikke være enig med det ærede Medlem, som nu havde Ordet. Han mente jo, at der var saa overordentlig stor Begejstring ude omkring i Landet for de her forelagte Lønningslove. Det kan jo være hos de Gendarmer, der ligge ham saa varmt paa Sinde, og som nu have erklæret deres varme Tilslutning til Regeringen, men de Folk, som gaa derovre paa Grænsen, ere dog ikke dem, der beskæftige sig mest med Samfundsspørgsmaal. Jeg skal dog villig erkende, at deres Løn heller ikke er saa god, og vil være med til at forbedre den. Men naar det ærede Medlem erklærer, at alle ere saa glade over Regeringens Standpunkt til Lønningslovene, tror jeg, han ser noget fejl herpaa. Der er heller ingen Grund dertil; thi denne den første Venstregering, vi have, er i Virkeligheden ikke gaaet saa langt med